

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

5 december 2005

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de heren Carl Decaluwe en Kris Van Dijck, mevrouw Margriet Hermans
en de heer Dany Vandenbossche –**

betreffende betere afscherming van kinderen tegen agressie en geweld op Vlaamse televisie

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door de heer Bart Caron**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche.

Vaste leden:

de heren Erik Arckens, Johan Deckmyn, Werner Marginet,
mevrouw Marie-Rose Morel, de heer Jurgen Verstrepen;

de heren Carl Decaluwe, Stefaan De Clerck, Steven Vanackere,
Johan Verstreken;

de heer Jean-Marie Dedecker, mevrouw Margriet Hermans,
de heer Herman Schueremans;

de heren Bart Caron, Dany Vandenbossche, mevrouw
Gracienne Van Nieuwenborgh.

Plaatsvervangers:

mevrouw Marijke Dillen, de heren Pieter Huybrechts, Freddy
Van Gaever, Rob Verreycken, Frans Wymeersch;

de dames Vera Jans, Sabine Poleyn, Tinne Rombouts, de heer
Johan Sauwens;

mevrouw Patricia Ceysens, de heren Marnic De Meulemeester,
Sven Gatz;

de heren Chokri Mahassine, Jan Roegiers, André
Van Nieuwkerke.

Toegevoegde leden:

de heer Jos Stassen;

de heer Kris Van Dijk.

Zie:

313 (2004-2005)

- Nr. 1: Voorstel van resolutie
- Nr. 2: Amendement

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting door de heren Carl Decaluwe, Kris Van Dijck en Dany Vandenbossche, indieners .	4
II. Bespreking	5
III. Amendering	8
IV. Stemming	8
Tekst aangenomen door de commissie	9

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media besprak op 1 december 2005 het voorstel van resolutie de heren Carl Decaluwe en Kris Van Dijck, mevrouw Margriet Hermans en de heer Dany Vandenbossche betreffende betere afscherming van kinderen tegen agressie en geweld op de Vlaamse televisie.

I. TOELICHTING DOOR DE HEREN CARL DECALUWE, KRIS VAN DIJCK, EN DANY VANDENBOSSCHE, INDIENERS

De heer *Carl Decaluwe* stelt dat het onderwerp van dit voorstel van resolutie niet nieuw is. Hierover werd al heel wat wetenschappelijk onderzoek verricht. Het kan niet de bedoeling zijn om in de vergadering een samenvatting te geven van al deze onderzoeken. De meeste onderzoekers komen tot de conclusie dat er een of ander verband is tussen agressie op televisie en gewelddadig gedrag. Vooral jonge kinderen zijn kwetsbaar voor de negatieve effecten van geweld op televisie. Het zou echter te eenvoudig zijn om geweld op televisie te zien als de directe oorzaak van geweld in het echte leven. Er zijn allerlei achterliggende factoren.

Voor dit voorstel van resolutie hebben de indieners zich geïnspireerd op de situatie in Spanje. Vorig jaar hebben de Spaanse publieke omroep TV Español en een aantal commerciële omroepen een akkoord gesloten om tussen zes uur 's morgens en tien uur 's avonds geen geweld, seks of pornografie uit te zenden. De ondertekenaars hebben ook in een charter beloofd dat er tussen vijf en acht uur 's avonds, wanneer ook veel kinderen naar tv kijken, in de programma's geen elementen zullen voorkomen als intolerantie, seksisme, racisme, geweld, vloeken, prostitutie, corruptie, wraak, mishandeling, incest enzovoort. Dit akkoord wordt na een jaar gezien als een geslaagde poging tot zelfregulering.

In de decreetgeving zijn er aanzetten tot de bescherming van minderjarigen. In dat verband werd destijds de Vlaamse Kijk- en Luisterraad voor Radio en Televisie opgericht. Uit de hoorzittingen is gebleken dat deze raad geen overweldigend succes is geworden, onder meer omdat hij onvoldoende bekendheid geniet. Als de Kijk- en Luisterraad binnenkort opgaat in de tweede kamer van de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM), moet dit gepaard gaan met een goede informatiecampagne. Men moet duidelijk stel-

len wat kan en wat niet kan en waar men terecht kan met zijn klachten. Deze hervorming, die ondertussen is goedgekeurd in de commissie, is volgens hem het goede moment om de Vlaamse omroepen aan te zetten tot een zelfregulering naar Spaans model.

In dit voorstel van resolutie wordt aan de minister alleen gevraagd dat hij het initiatief zou nemen om met de Vlaamse televisieomroepen rond de tafel te gaan zitten om af te toetsen of een dergelijke zelfregulering bij ons ook mogelijk is. Dat kan volgens de heer Decaluwe trouwens een eerste aanzet zijn tot de realisatie van een pax media. Misschien kan men ook gevoelige thema's bespreken als kinderreclame vóór en na kinderprogramma's. Het voorstel van resolutie pleit dus niet voor een decretaal ingrijpen, maar voor het organiseren van een informeel overleg.

De heer *Kris Van Dijck* benadrukt in zijn toelichting dat televisie en video wel degelijk een invloed hebben op het gedrag van jongeren. Veel hangt echter af van de manier waarop de beelden geduid worden. In werkelijkheid is er weinig begeleiding bij het kijken naar televisie. Deskundigen benadrukken dat het voor kinderen moeilijk wordt om een onderscheid te maken tussen wat er op de buis gebeurt en de werkelijkheid. Dat is een blijvend aandachtspunt dat moeilijk vanuit het beleid kan worden gestuurd en waar de opvoeders, in de eerste plaats de ouders, een belangrijke rol moeten spelen.

De indieners van het voorstel van resolutie hebben niet de bedoeling regulerend op te treden en te zeggen wat kan en niet kan. Ze willen aan de zenders vragen om die regulering zelf in handen te nemen. Uiteraard hebben de politici geen invloed op het geheel van de omroepen: ze moeten zich beperken tot de Vlaamse omroepen. Hij hoopt dat het voorstel van resolutie een belangrijke aanzet kan zijn en dat de nodige initiatieven spoedig kunnen worden genomen.

De heer *Dany Vandenbossche*, voorzitter, zegt dat hij gearzeld heeft om dit voorstel van resolutie mee te ondertekenen. Een twintigtal jaar geleden verrichtte hijzelf namelijk wetenschappelijk onderzoek rond dit onderwerp binnen de school voor Criminologie van de Universiteit Gent. Het ging met name over de toepassing van het strafwetboek op uitzendingen en op krantenartikelen waarin geweld of pornografie voorkwamen. Het begrip pornografie is de voorbije twintig jaar echter ongelooflijk geëvolueerd. Op dit ogenblik zijn er bijna geen rechtszaken meer rond openbare zedenschennis in publicaties. De heer

Vandenbossche is van oordeel dat er in sommige gevallen een relatie kan zijn tussen wat men ziet en wat men doet. Veel hangt echter af van de omstandigheden en van de opvoeding die men heeft genoten. Op dat vlak sluit hij zich aan bij de opmerking van de heer Van Dijk. De televisie is voor veel mensen heel belangrijk, ook voor kinderen. Blijkbaar is er een probleem met de manier waarop kinderen met beelden omgaan. Hij stelt vast dat het onderwijs nooit veel aandacht heeft besteed aan beeldopvoeding, aan de manier waarop kinderen met beeldtaal omgaan. Hij wil niet alles in de schoenen van het onderwijs schuiven, maar het lijkt hem toch logisch dat er in het onderwijs aandacht wordt besteed aan beeldtaal.

Daarom staat hij achter het voorstel van resolutie dat oproept tot een zelfregulering door de omroepen. Hij is het ermee eens dat het niet de bedoeling kan zijn dat politici een sluitende regulering uitwerken, want dat is toch onmogelijk. Hij beseft wel dat alle regelingen op Vlaams niveau beperkt zijn, gezien het grote aantal zenders dat men er kan ontvangen via de kabel. Hetzelfde geldt trouwens voor de vijfminutenregel voor de kinderreclame. Hij merkt op dat men op Europees niveau ook aan zelfregulering probeert te doen. De gebruikte klassering lijkt hem wel interessant: men duidt aan voor welke leeftijdscategorie een bepaald programma bestemd is en men gaat ervan uit dat bepaalde programma's worden uitgezonden op bepaalde uren.

II. BESPREKING

De heer *Jurgen Verstrepen* meent dat dit voorstel van resolutie het gevolg is van de media-aandacht voor een vrouw die een succesvolle petitie had georganiseerd omdat ze geschokt was door bepaalde televisieuitzendingen.

Hij heeft gemengde gevoelens tegenover dit voorstel van resolutie. Hij is het ermee eens dat men in het oog moet houden welke programma's de kinderen volgen. De eerste verantwoordelijkheid daarvoor ligt bij de ouders, die beslissen welk kanaal mag opstaan en hoe lang. In veel gevallen worden de televisiezenders gebruikt als babysit voor de kinderen. Toch heeft hij bedenkingen bij de omschrijving in het voorstel van resolutie. Hij denkt dat het beleid niet kan sturen, want dan zou het de inhoud van de uitzendingen moeten bepalen. Men zegt dat de zenders moeten streven naar een zelfregulering, maar de commerciële omroep heeft al jaren een vorm van aankondiging

of zelfregulering, in tegenstelling tot de openbare omroep. Op Kanaal 2 geeft men iconen waaruit moet blijken of een bepaalde film al dan niet kindvriendelijk is. Deze iconen komen ook voor op dvd's. Men moet er dus in de eerste plaats voor zorgen dat de openbare omroep zijn taak opneemt op dat vlak.

Hij denkt dat er tien jaar geleden op de televisie meer seks was dan vandaag. Vandaag zijn er alleen wat educatieve softerotische programma's, een op Kanaal 2 en een op VT4. De huidige situatie in Vlaanderen is niet te vergelijken met de vroegere situatie in Spanje. De concurrentie tussen de zenders was daar zo heftig geworden dat bepaalde dingen zelfs overdag werden geprogrammeerd om de marktaandelen terug te winnen. Hij denkt dat de televisiezenders in Vlaanderen zeer braaf zijn en zelf wel weten wanneer ze over de schreef gaan.

De heer Verstrepen vindt het vreemd dat dergelijke zaken via een voorstel van resolutie worden aangebracht. De minister had zelf ook een initiatief kunnen nemen, zonder dat men hem dat vroeg. In de krant had hij trouwens aangekondigd dat hij iets zou ondernemen. De heer Verstrepen maakte daaruit op dat de minister eens zou gaan praten met de zenders. Hij stelt nu vast dat de meerderheidspartijen het daarmee eens zijn.

Hijzelf is van plan om zich te onthouden. Hij heeft een aantal bedenkingen bij deze tekst. Bij een zelfregulering moet men weten wat men precies wil reguleren: erotische programma's, programma's met geweld enzovoort. Wat wil men doen als de Vlaamse zenders overgaan tot een regulering en de buitenlandse zenders niet? Wat wil men doen met trailers en reclamespots? Het gaat niet op om aan de zenders op te leggen om bepaalde programma's niet uit te zenden als er in de reclamespots toch geweld en seks voorkomen. Hierover moet inderdaad worden gediscussieerd. Men kan vragen om daarmee rekening te houden, maar men kan dat niet verankeren. In dergelijke discussies weet men wel waar men begint, maar niet waar men eindigt. Hij heeft schrik als hij de opsomming ziet: intolerantie, racisme, seksisme, geweld, vloeken enzovoort. Wie zal bepalen wat deze definities inhouden? Het voorstel van resolutie is volgens hem een goed initiatief, maar het is nagenoeg onuitvoerbaar.

De heer *Erik Arckens* vindt de opmerkingen van de heer Verstrepen heel pertinent. Volgens hem gaat het voorstel van resolutie uit van een luie sociologische

analyse. De voorzitter legt daar terecht de nadruk op, stelt hij. Het is een naïeve en behavioristische analyse, typisch voor de jaren '50 en '60: als men geweld ziet op televisie zal men zelf ook gewelddadig worden. Hij is het ermee eens dat er te veel rotzooi is op televisie. Hij wil echter niet inhoudelijk optreden, want dan weet men wel waar men begint, maar niet waar men eindigt. De termen in het lijstje zijn onduidelijk. Wat is de betekenis van de term intolerantie? Is het de bedoeling om ook het verbale geweld aan te pakken? Wat blijft er dan nog over? Wordt televisie dan geen flauw gedoe? Mag prostitutie werkelijk niet getoond worden?

De heer *Dany Vandenbossche* stelt dat de tekst niet zegt dat die dingen niet mogen worden uitgezonden. De heer *Erik Arckens* leest voor: "De onderteekenaars beloven er speciaal op te letten dat er vooral in de uitzendingen tussen vijf en acht uur, wanneer veel kinderen onder de twaalf jaar voor de buis zitten, geen elementen zitten als ...". De heer *Dany Vandenbossche* blijft erbij dat er niet staat dat deze zaken niet mogen worden uitgezonden. Er wordt aan de zenders alleen gevraagd om daarmee rekening te houden. De begrippen zijn niet omschreven. Vooral de conclusie in de laatste zin is volgens hem belangrijk.

De heer *Carl Decaluwe* zegt dat het niet de bedoeling is al deze termen precies te definiëren, wel om overleg te plegen met de zenders. In Spanje lukt het, waarom zou het hier niet lukken? Men kan de zenders zelf laten proberen om een classificatie op te stellen die voor iedereen van toepassing is. De politiek wil hiertoe alleen een aanzet geven. Als politicus heeft hij niet de ambitie om te zeggen wat geweld precies is. De heer *Erik Arckens* merkt op dat het voor de indieners blijkbaar wel een belangrijk element is, want anders zou het in de opsomming niet zijn opgenomen. De heer *Carl Decaluwe* benadrukt dat hij opsomt wat men elders doet en dat hij voor het overige niet dirigerend wil optreden: hij wil alleen de betrokkenen rond de tafel laten zitten. De heer *Eric Arckens* gaat door met zijn opsomming: wraak, mishandeling, incest. Hij stelt dat wraak ook voorkomt in Suske en Wiske. Dat kan dus blijkbaar niet.

De heren *Carl Decaluwe* en *Kris Van Dijck* suggereren om de teksten van mevrouw Dillen van de vorige regeerperiode eens te bekijken. Daarin worden totaal andere standpunten verwoord. Ook inzake de VRT is er een groot verschil tussen het standpunt van de heer Verstrepen en dat van de heer Dewinter. De heer

Eric Arckens vervolgt dat het voorstel van resolutie een inhoudelijke tussenkomst beoogt. De heer *Jurgen Verstrepen* vult aan dat men in dat geval zou moeten evolueren naar een classificatie op basis van inhoud, ook bij andere zaken zoals dvd's. Om de opgesomde begrippen te definiëren, zou de commissie enkele maanden nodig hebben. Hij wil van dat soort dingen liever afblijven. Hij stelt dat men niet altijd moet verwijzen naar het verleden. Het lijkt hem nogal logisch dat er nu andere accenten worden gelegd dan in de vorige regeerperiode. Hij is niet naar het Vlaams Parlement gekomen om er, inzake media, klakkeloos een ancien régime verder te zetten. Er zit evolutie in de standpunten van zijn fractie. Er is een toekomstvisie uitgewerkt rond media.

De heer *Kris Van Dijck* vindt dit een boeiende discussie. Hij stelt vast dat de geesten inderdaad kunnen veranderen. Dat geldt echter ook voor de andere fracties. In dat verband beveelt hij de lectuur van het boek van Freddy Van Gaever aan. De heer *Jurgen Verstrepen* verwijst naar de bespreking van de begroting Media van vorige week. Toen verklaarden enkele leden van de meerderheid dat politici die ten persoonlijke titel een verklaring geven aan de pers, daarom niet het standpunt vertolken van de hele partij.

De heer *Erik Arckens* bevestigt dat zijn fractie terughoudend is om dit voorstel van resolutie te helpen goedkeuren. Hij denkt dat de heer Verstrepen misschien te weinig heeft onderstreept dat zijn fractie het wel eens is met de geest van het voorstel van resolutie. De begrippen die worden opgesomd in de vierde paragraaf, moeten echter goed worden omschreven: intolerantie, racisme, seksisme, geweld, vloeken, prostitutie, corruptie, wraak, mishandeling en incest. De tekst is zeer vaag en te inhoudelijk. Daarom zal het Vlaams Belang zich onthouden. Er is ook sprake vanodeloos geweld. Hij wil weten in welke gevallen geweld dan nietodeloos is. Volgens de heer *Kris Van Dijck* kan het noodzakelijk zijn dat een politie-man geweld gebruikt om iemand bij een arrestatie de handboeien om te doen. De heer *Jurgen Verstrepen* vraagt of het platkloppen van Sponge Bob met een grote hamer een voorbeeld is vanodeloos geweld. De heer *Carl Decaluwe* antwoordt dat het niet de taak is van de politiek om dergelijke begrippen te definiëren. De heer *Erik Arckens* begrijpt niet waarom deze termen worden aangehaald als men niet bereid is om ze te definiëren. De heer *Carl Decaluwe* merkt op dat deze opsomming niet limitatief is. De heer *Erik Arckens* vraagt waarom men niet kiest voor de term 'zinloos geweld' die de laatste jaren vaak gebruikt wordt in Nederland.

De minister stelt dat hij met veel belangstelling naar het boeiende debat heeft geluisterd. De evolutie van Vlaams Blok naar Vlaams Belang houdt blijkbaar toch in dat men de standpunten van mevrouw Dillen niet meer deelt. Hij vraagt zich af of dat wel een partijstandpunt is. De heer Arckens heeft gezegd dat zijn fractie akkoord kan gaan met de geest van het voorstel van resolutie, maar nu stelt de minister vast dat de fractie toch niet akkoord kan gaan met de eindtekst, hoewel die bijzonder kort en duidelijk is.

De minister verduidelijkt zijn standpunt hieromtrent: er is een optreden van de wetgever nodig; de ouderlijke verantwoordelijkheid, die kan worden aangevuld met de suggesties die hier werden gegeven rond onderwijs, is heel belangrijk; tenslotte is er ook zelfregulering nodig.

In dit verband verwijst de minister naar de Europese richtlijn 'Televisie zonder grenzen', die onder meer de term 'nodeloos geweld' bevat. Men kan zich afvragen of dat een goede term is, maar hij wordt wel gehanteerd op Europees niveau. In de verslaggeving over oorlog in de media is het bijvoorbeeld de bedoeling om niet in te zoomen op bepaalde gruwelijke beelden. De term 'nodeloos geweld' werd ook overgenomen door de decreetgever in het Vlaams Parlement. Dat begrip wordt in heel Europa op dezelfde manier geïnterpreteerd. Artikel 22 van de richtlijn luidt: "Ten eerste nemen de lidstaten passende maatregelen om ervoor te zorgen dat in de televisie-uitzendingen van de onder hun bevoegdheid vallende omroeporganisaties geen programma's voorkomen die de lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling van minderjarigen ernstig zouden kunnen aantasten, met name programma's waarin pornografische scènes of beelden van nodeloos geweld voorkomen. Ten tweede gelden de in lid 1 bedoelde maatregelen eveneens voor andere programma's die schade kunnen toebrengen aan de lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling van minderjarigen, tenzij door de keuze van het tijdstip van de uitzendingen of door technische maatregelen wordt gewaarborgd dat minderjarigen in het zendgebied deze uitzendingen normalerwijze niet zullen zien of beluisteren. Ten derde, indien dergelijke programma's ongecodeerd worden uitgezonden, zorgen de lidstaten er bovendien voor dat ze worden voorafgegaan door een akoestische waarschuwing of dat ze gedurende de gehele uitzending herkenbaar zijn aan een visueel symbool". Deze Europese richtlijn is omgezet in de Vlaamse decreetgeving. In artikel 96, paragraaf 1, van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie staat dat

hierop toezicht wordt uitgeoefend door de Kijk- en Luisteraad voor Radio en Televisie en vanaf 1 januari 2006 door de Vlaamse Regulator voor de Media. De minister besluit dat inzake regulering het nodige werd gedaan.

Hij benadrukt dat dat de ouders niet ontslaat van hun verantwoordelijkheid. Dat is echter niet altijd gemakkelijk omdat men niet voortdurend naast het kind zit om erover te waken dat het niet geconfronteerd wordt met expliciete scènes. De ouders vragen daarbij een beetje hulp. De minister is daartoe bereid. De heer Vandenbossche heeft gesuggereerd dat het ook een taak kan zijn van het onderwijs. Ook de ouders moeten kinderen helpen om te kijken naar de tv. De heer Paul Van de Velde, directeur-generaal Media heeft verteld dat de afdeling Media van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap steun verleent aan een vzw, die gericht is op onderwijs en film. Men leert de kinderen kijken naar films, men leert hen films interpreteren. Het is dus niet zo zinloos om te denken dat het onderwijs een rol kan spelen, hoewel ouderlijke verantwoordelijkheid een belangrijk principe blijft.

De heer Verstrepen stelde dat de minister eigenlijk een initiatief zou moeten nemen. In de beleidsbrief wordt echter expliciet gepleit voor een systeem van zelfregulering. De minister is van plan om dat uit te werken, in samenwerking met de minister van Jeugd die zijn bekommernissen deelt. Zoals aangekondigd in de beleidsbrief, zal hij aan de Vlaamse Media-raad een advies vragen over de haalbaarheid ervan. Het gaat niet om censuur. Het is niet de bedoeling bepaalde programma's te verbieden. Alles houdt verband met het tijdstip van de uitzending en met een systeem van waarschuwingen. Bepaalde programma's die niet geschikt zijn voor minderjarigen, kunnen perfect na tien uur 's avonds worden uitgezonden.

Hij ziet wel iets in het Nederlandse systeem, dat met een kijkwijzer werkt. Dat systeem wordt nu al nagevolgd in Turkije en Polen. Het Nederlands Instituut voor de Classificatie van Audiovisuele Media past een vorm van zelfregulering toe waarbij men, ook in programmagidsen, de ouders met iconen duidelijk maakt of bepaalde programma's al dan niet geschikt zijn voor bepaalde leeftijdscategorieën. De zelfregulering is een hulp bij het beoordelen van het enorme aanbod. Hij wil nagaan of er in Vlaanderen een systeem van kijkwijzer kan worden uitgewerkt.

Sommige zaken worden verboden door de Europese richtlijn en door het Vlaamse decreet. Andere zaken

mogen wel, maar daarom niet voor iedereen en op elk tijdstip. Het komt erop aan dat er een goede zelfregulering tot stand komt met waarschuwingen, iconen in programmagidsen en tijdstippen van uitzenden. Dat kan een goede aanvulling zijn bij de bestaande regulering, zonder dat men betuttelend hoeft op te treden. De nieuwe Europese richtlijn ‘Televisie zonder grenzen’ gaat ook in de richting van zoveel mogelijk zelfregulering. Dat spoort met de inhoud van het voorstel van resolutie en van de beleidsbrief.

De minister vat samen dat zijn beleid op drie pijlers steunt: wetgeving, ouderlijke verantwoordelijkheid met ondersteuning van het onderwijs en zelfregulering van de media, zonder enige connotatie van censuur.

III. AMENDERING

Door de heren Carl Decaluwe, Kris Van Dijck, Dany Vandenbossche en Bart Caron wordt een amendement ingediend dat ertoe strekt het beschikende gedeelte aan te vullen als volgt: *“vraagt aan de Vlaamse Regering om vanaf het basisonderwijs aandacht te schenken aan het gegeven dat kinderen vaak televisie kijken en in een beeldrijke omgeving leven (computerspelletjes, reclamespots, videoclipen enzovoort) waarbij hen moet worden aangeleerd om hiermee om te gaan, te duiden, te begrijpen.”*.

Het amendement wordt unaniem aangenomen met 15 stemmen.

IV. EINDSTEMMING

Het geamendeerde voorstel van resolutie wordt aangenomen met 10 stemmen bij 5 onthoudingen.

De verslaggever

De voorzitter

Bart CARON

Dany VANDENBOSSCHE

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Het Vlaams Parlement,

– gelet op:

- 1° de bestaande Vlaamse mediawetgeving waarbij artikel 96 omschrijft dat omroepen geen programma's mogen uitzenden die de lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling van minderjarigen ernstig zouden kunnen schaden;
- 2° het bestaan van de Vlaamse Kijk- en Luisteraad voor Radio en Televisie die toeziet op de decretale voortgangsbewaking hiervan en die uitspraak doet naar aanleiding van een klacht van een kijker of luisteraar, of op eigen initiatief bij vaststelling van een inbreuk;

– overwegende dat:

- 1° de sterke correlatie tussen agressiviteit bij kinderen en geweld op televisie uiterste omzichtigheid vraagt bij de keuze van televisieprogramma's die worden uitgezonden tijdens de uren dat minderjarigen voor de buis zitten;
- 2° het initiatief tot zelfregulering van de Spaanse tv-zenders, met een gezamenlijk akkoord om geen gewelddadige uitzendingen en programma's met seks uit te zenden overdag en in de vroege vooravond, Vlaamse navolging verdient;
- 3° de geplande hervorming van de Vlaamse Kijk- en Luisteraad voor Radio en Televisie het uitgelezen moment is om een stelsel uit te werken voor de categorisering van programma's;

– vraagt aan de Vlaamse Regering:

- 1° om een initiatief te nemen om de Vlaamse tv-zenders aan te manen tot een zelfregulering;
 - 2° om vanaf het basisonderwijs aandacht te schenken aan het gegeven dat kinderen vaak televisie kijken en in een beeldrijke omgeving leven (computerspelletjes, reclamespots, video-clips enzovoort) waarbij hen moet worden aangeleerd om hiermee om te gaan, te duiden, te begrijpen.
-